

11. И тъй като ся отвезохмы отъ Троадж, прѣминѣхмы право на Самоерактъ, и на утринь-тѣ въ Неаполь,

12. И отъ тамо въ Филиппы, който е първый градъ *на оиѣзи* часть отъ Македоніѣ, и поселеніе *Римско*. Въ тойзи градъ прѣсѣдѣхмы нѣколко дена;

13. И въ сѣботѣ-тѣ излѣзохмы вѣнъ отъ градъ-тѣ край еднѣ рѣкѣ, дѣто имаше обычай да става молба, и сѣднѣхмы та говорѣхмы на събраны-тѣ *тамо* жены.

14. И нѣкоя си богобоязлива жена на име Лидія, отъ градъ Фіатиръ, която продаваше багряницы, слушаше; и ней Господь отвори сърдце-то да внимава на това което Павелъ говоряше.

15. И като ся кръсти *тя* и домъ-тѣ ѣ, помоли ни ся и казуваше: Ако мя припознавате че съмъ вѣрна Господу, влѣзте въ къщѣ-тѣ ми, да сѣдите: и принуди ны.

16. И като отхождахмы на молбѣ, срѣщнѣ ны една слугыня що имаше духъ прѣдвѣщателенъ, която даваше много печалбѣ на господари-тѣ си, като проричаше.

17. Тя вѣрвѣше слѣдъ Павла и насъ, и выкаше, и казуваше: Тѣзи челоуѣци сѣ раби на Бога Вышняго, който проповѣдуватъ намъ пѣтъ на спасеніе.

18. Това правяше много дни наредъ. И понеже дотегнѣ на Павла, обзрѣ ся и рече духу: Повелѣвамъ ти въ име-то на Исуса Христа да излѣзешъ изъ неѣ. И излѣзе въ тозѣ часъ.

19. А като видѣхѣ господари-тѣ ѣ, че изчезнѣ надежда-та на печалбѣ-тѣ имъ, улотивѣ Павла и Силѣ и завлѣкохѣ гы на тържище-то при началницы-тѣ.

20. И като гы изведохѣ при войводи-тѣ, рекохѣ: Тѣзи челоуѣци сѣ Іудеи и смущаватъ градъ-тѣ ни,

21. И проповѣдуватъ обычаи, който намъ като Римляне, не ни е простено да гы приимамы, нито да гы правимъ.

22. И навали народъ-тѣ врѣхъ гѣхъ, и войводи-тѣ раскѣсахѣ дрехы-тѣ имъ, и заповѣдахѣ да *гы* бѣѣтъ съ тоягы.